

ધન્ય રે દિવસ આ અહો,
 જાગી રે શાંતિ અપૂર્વ રે;
 દશ વર્ષે રે ધારા ઊલસી,
 મટ્યો ઉદયકર્મનો ગર્વ રે. ધન્ય૦
 ઓગણીસસેં ને એકત્રીસે,
 વ્યો અપૂર્વ અનુસાર રે;
 ઓગણીસસેં ને બેતાળીસે,
 અદ્ભુત વૈરાગ્ય ધાર રે. ધન્ય૦
 ઓગણીસસેં ને સુડતાળીસે,
 સમકિત શુદ્ધ પ્રકાશ્યું રે;
 શ્રુત અનુભવ વધતી દશા,
 નિજ સ્વરૂપ અવભાસ્યું રે. ધન્ય૦
 ત્યાં આવ્યો રે ઉદય કારમો,
 પરિગ્રહ કાર્ય પ્રપંચ રે;
 જેમ જેમ તે હડસેલીએ,
 તેમ વધે ન ઘટે એક રંચ રે. ધન્ય૦

વધતું એમ જ ચાલિયું,
 હવે દીસે ક્ષીણ કાંઈ રે;
 ક્રમે કરીને રે તે જશે,
 એમ ભાસે મનમાંહી રે. ધન્ય૦
 યથા હેતુ જે ચિત્તનો,
 સત્ય ધર્મનો ઉદ્ધાર રે;
 થશે અવશ્ય આ દેહથી,
 એમ થયો નિરધાર રે. ધન્ય૦
 આવી અપૂર્વ વૃત્તિ અહો,
 થશે અપ્રમત્ત યોગ રે;
 કેવળ લગભગ ભૂમિકા,
 સ્પર્શીને દેહ વિયોગ રે. ધન્ય૦
 અવશ્ય કર્મનો ભોગ છે,
 ભોગવવો અવશેષ રે;

તેથી દેહ એક જ ધારીને,

જાણું સ્વરૂપ સ્વદેશ રે. ધન્ય૦

